

תת"ע 9509/08 - מדינת ישראל נגד הארון אלטוייל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

18 ינואר 2017

תת"ע 9509-08-16 מדינת ישראל נ' אלטוייל

דוח תעבורה 61210213320

לפני כבוד השופט שרתית זוכוביצקי-אורן
מדינת ישראל
המאשימה

נגד
הארון אלטוייל
הנאשם

nocchim:

ב"כ המאשימה עו"ד גלעד משלום

ב"כ הנאשם עו"ד אמיר דיוני (סנ"צ)

הנאשם

[פרוטוקול הושמטה]

הכרעת דין

המחלוקה שבין הצדדים אינה עובדתית אלא לעניין סעיף האישום המתאים לאחר שהנאשם הודה כי אינו אוחז בראשיו נהיגה ישראלי תקף אך יש בידו רשות נהיגה פלסטינאי ללא היתר מפקד הכוחות.

המאשימה טענה כי בידה הזכות להחליט מהו סעיף האישום הרואי בנסיבות המקירה וזאת לאור פסק דין של כב' השופט אמנון כהן.

ב"כ הנאשם הפנה להכרעת הדין בתיק תת"ע 1492-02-15 בעניין עיסאת שם סוקר כב' השופט צימרמן את המצב המשפטי בקשר לתנועה בינלאומית לטענה מהאזור וקבע כי על פי נוסח התקינה ולנוכח הצורך בצויר הגשת כתבי אישום יש להרשיע את הנאשם בעבירה על תקנה 578 ב' לתקנות התעבורה. לא מצאתי לסתות מהכרעת הדין המונומקט של כב' השופט צימרמן בנסיבות המקירה ולפיכך אני מזכה את הנאשם בעבירה בגין סעיף 10 (א) לפકודת התעבורה ומרשיעה אותו בעבירה בגין לתקנה 578 ב' לתקנות התעבורה.

עמוד 1

ניתנה והודעה היום כ' טבת תשע"ז, 18/01/2017 במעמד הנוכחים.

שרית זוכביצקי-אורן, שופטת

[פרוטוקול הושמטה]

גזר דין

הנאשם שלפני הודה והורשע בעבירה של נהייה ברכב עם רשות נהיגה פלסטיני תקף ללא אישור של מפקד הכוחות בנגד לתקנה 578 (ב) לתקנות התעבורה.

הנאשם אוחז ברשות נהיגה פלסטיני תקף ואין לחובתו עבר פלילי או עבר תעבורתי כל שהוא.

ב"כ המאשימה ביקשה להשיט על הנאשם, מאסר בפועל, מאסר מוותנה, פסילה, פסילה על תנאי וקנס .

ב"כ הנאשם ביקש שלא להשיט על הנאשם מאסר בפועל והפנה למס' פסקי דין של כב' השופט חיימובי שום הוטל מאסר בפועל שהוות על נסיבות דומות, לטענתו מתחם הנאשם מתחילה במאסר מוותנה ועד מאסר בפועל. אולם לטענתו נסיבות המקרה מצדיקות אי הטלת מאסר על תנאי.

מתחם הענישה בעבירות בגין הודה והורשע הנאשם נע בין מאסר מוותנה למאסר בפועל של מספר חודשים תלוי בעבירה הפלילי והתעborתי של הנאשם.

הנאשם סוחר פלסטיני הנכנס לישראל מכח היתר כניסה למסחר והוא רשאי ללון בישראל. נג ברכב ללא היתר מפקח הכוחות.

אומנם לא מדובר בנאשם ללא מיזוגות נהיגה, אולם אין להקל ראש בעבירה זו .

בית המשפט העליון קבע כי היתר הנדרש הינו רלוונטי על אף שמדובר בסוגיה בטיחונית יש לעמוד על כן.

בנסיבות המקרה מצאתי מקום את הנאשם ברף הנמוך של מתחם הענישה ולהשיט עליו עונש צופה פני עתיד מרתקיע

לבל ישוב לבצע את העבירה. לא מצאתו להימנע מהטלת מאסר על תנאי בתקווה כי הנאשם יבין כי אינו רשאי לנהוג בישראל עם רשות הפלסטיני שלו.

לפיכך, אני דנה את הנאשם לעונשים הבאים:

1. תשלום קנס בסך 1,000 ₪, אשר ישולם ב- 4 תשלומים חודשיים, החל מיום 15.3.2017
2. פסילה מלקלבל /או מלאחזיק רשות נהיגה לתקופה של 2 חודשים.

ה הנאשם פטור מהפקדת רשות נהיגה.

המצירות תהשבד ממועד הפסילה ממהיום.

תשומת לב הנאשם לכך שהעונש המקביל על נהיגה בזמן פסילה הוא מאסר בפועל.

3. פסילה מלקלבל או מלאחזיק רשות נהיגה לתקופה של 3 חודשים, וזאת על תנאי למשך 3 שנים.
4. אני מצויה על מסרו של הנאשם למשך 3 חודשים, וזאת על תנאי למשך שנה, אם עברו על הוראות סעיף 10(א) לפקודת התעבורה תשכ"א-1961, שעוניים נהיגה ללא רשות נהיגה בתוקף (למעט רשות נהיגה שפרק עד שנה). או תקנה 578 ב' לתקנות התעבורה.

זכות ערעור לבית משפט המחוזי תוך 45 ימים ממהיום.

ניתנה והודעה היום כ' בטבת תשע"ז, 18/01/2017 במעמד הנוכחים.

שרית זוכביצקי-אורן, שופטת